

Fiskeridirektoratets Småskrifter

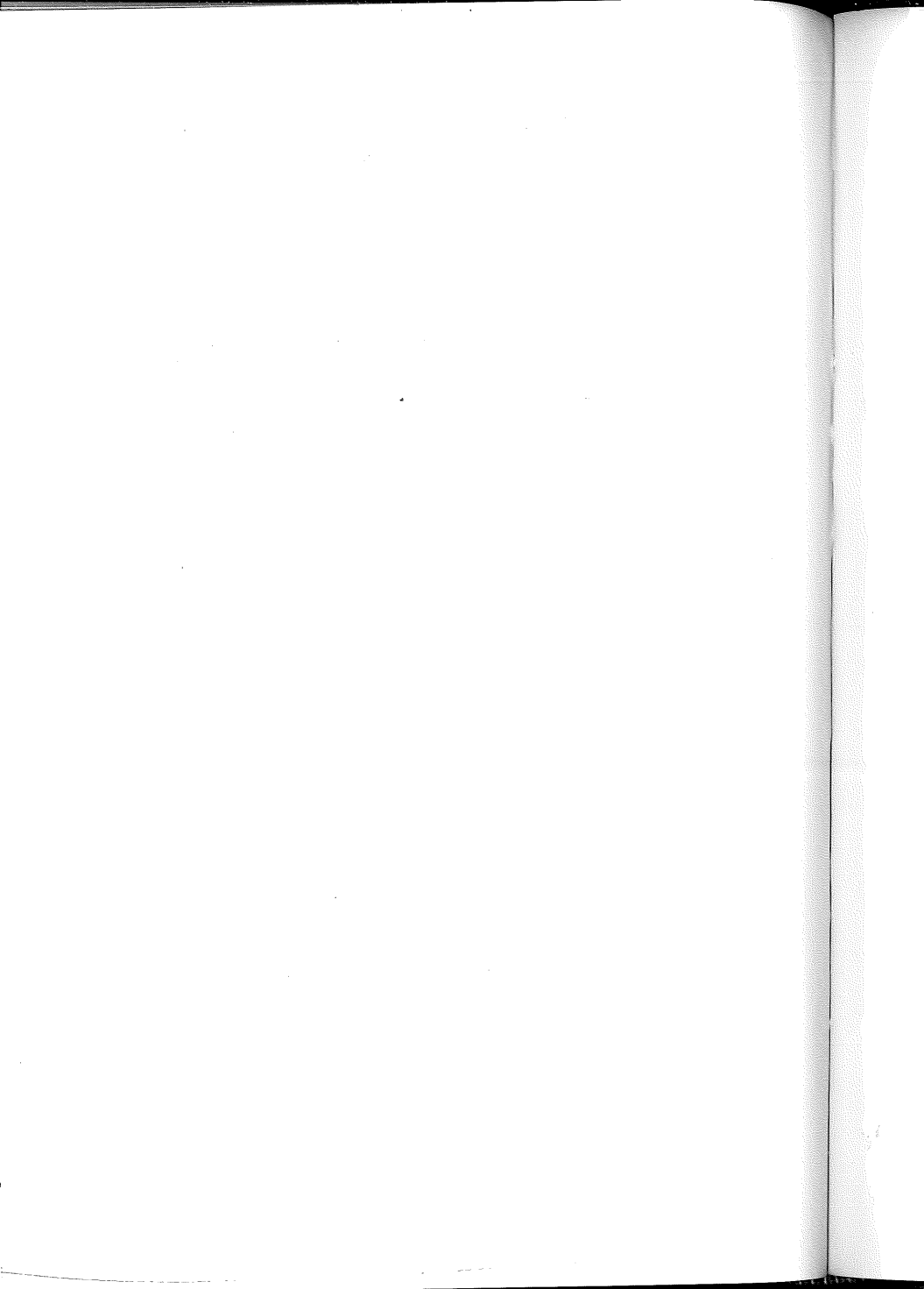

Nr. 5 - 1953

Internasjonale fiskeriavtaler som Norge er med i

Utgitt av
FISKERIDIREKTØREN

BERGEN
AS JOHN GRIEGS BOKTRYKKERI
1 9 5 3

INNHOOLD:

	Side
Forord.....	4
Fiskeridirektør Klaus Sunnanås radioforedrag 31. mars 1953 om internasjonale fiskeriavtaler	5
I. Internasjonal overenskomst 5. april 1946 om fastsettelse av maskevidden i fiskenøter og minstemål for fisk	10
II. Internasjonal overenskomst om fisket i det nordvestlige Atlanterhav av 8. februar 1949	19
III. Overenskomst om tiltak til beskyttelse av bestanden av dypvannsreker (<i>Pandalus borealis</i>), hummer (<i>Homarus vulgaris</i>), bokstavhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>) og krabbe (<i>Cancer pagurus</i>) av 7. mars 1952.....	35
IV. Overenskomst angående fiskeriforholdene i visse sjøområder tilhørende Norge og Sverige av 20. desember 1950 og trådt i kraft 17. april 1951 ..	38
V. Avtale mellom Norge og Storbritannia angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper av 5. november 1934.....	41
VI. Overenskomst mellom Norge og den Tyske forbundsrepublikk angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper av 7. mai 1951, trådt i kraft 4. juni 1951	44
VII. Overenskomst mellom Norge og Danmark angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper av 14. januar 1952 og trådt i kraft samme dag	47

Forord.

Fiskerinæringens internasjonale karakter har ført med seg at dens problemer i ikke liten utstrekning er blitt gjenstand for drøftelser på internasjonale konferanser. Særlig har det vært aktuelt å finne fram til et samarbeid når det gjelder de vitenskapelige havundersøkelser og om tiltak til å beskytte fiskebestandene mot overbeskatning.

I 1902 ble således Det Internasjonale Råd for Havforskning opprettet, hvor Norge og de fleste europeiske fiskerinasjoner er medlemmer. Dette råds oppgave er å drøfte problemene innen havforskningen og samarbeide om disses løsning.

En kan si at dette internasjonale samarbeid på havforskningens område har ført med seg ønskeligheten av et samarbeide også når det gjelder felles tiltak til å ta vare på fiskerikdommene i havet og sikre en rasjonell utnyttelse av disse. For å gjennomføre slike tiltak trengs internasjonale overenskomster som forplikter de enkelte land til å sette i verk de reguleringer av fisket som anses nødvendig for å unngå overbeskatning av fiskebestanden. For Norge, hvor fiskeriene spiller en så betydelig rolle, er det av den største interesse å medvirke til det internasjonale samarbeid på dette felt.

Da en må regne med at drøftelser av fiskerispørsmål på internasjonal basis i stadig større grad vil komme i forgrunnen, har en ansett det av interesse å gi en kort redegjørelse for de overenskomster en har på dette felt og som Norge er med i.

Fiskeridirektoratet, Bergen i april 1953.

Klaus Sunnanå.

Fiskeridirektør Klaus Sunnanås radioforedrag 31. mars 1953 om internasjonale fiskeritavtaler.

Den 5. april nå i år vil den såkalla Nordsjø-Konvensjonen av 1946 bli sett i verk. Det rette namnet på denne internasjonale avtalen er: «Internasjonal avtale om fastsetjing av masketorleiken i fiskenøter og minstemål for fisk». Avtalen blei utforma og underskriven på ein konferanse i London den 5. april 1946. Denne avtalen er av særleg interesse for Norge, men før eg fortel meir om kva den går ut på, vil eg gjerne segje nokre ord om fiskeavtaler reint ålment, og spesielt nokre ord om ein annan avtale som Norge også har stor interesse av.

Avtaler mellom to eller fleire land om fiskespørsmål kan vere av tre slag:

For det første kan det vere avtaler om rett for eit eller fleire land til å fiske gjensidig eller einssidig på fiskeområde til eit anna land. Dei avtaler som finst om dette er som regel av gamal dato, og har ofte lite å segje i dag. Dei som gjeld i dag har som oftast si årsak i visse vanskelege tilhøve mellom to land i eit grensefarvatn. Vi har ein slik avtale med Sverige om rekefisket i grenseområdet i ytre Oslofjorden.

For det andre kan det vere avtaler om tilhøvet på havet mellom farty og fiskarar som driv med ymse fiskereidskap og elles om god skikk på havet mellom fiskarar frå ymse nasjonar. Det beste døme på ein slik avtale er Nordsjøkonvensjonen av 1882. Avtalen kom i si tid i stand på britisk initiativ på grunn av stor strid mellom britiske — serleg skotske — og hollandske drivgarnsfiskarar under sildefisket i Nordsjøen. Det er typisk for dei tilhøve som rådde før denne

avtalen at det i avtalen står med reine ord at det er forbudt å ha ombord noko slag reidskap som berre skal brukast til å kutte og skjere sund fiskereidskap med. Norge har aldri vore med i Nordsjø-Konvensjonen av 1882, fordi dei land som var med der godkjende ei 3-mils fiskegrense i Nordsjø-området. Bortsett frå dette punktet har Norge elles respektert denne Nordsjø-konvensjonen.

For det tredje kan det vere avtaler om tiltak til å verne om fiskerikdommen i havet. Slike avtaler er alle saman av relativ ny dato slik som London-avtalen av 5. april 1946 om maskestorleiken i fiskenøter og minstemål for fisk, som eg nemnde tidlegare.

Vi har også ein annan slik avtale for ein del av Atlanterhavet. Norge er også med i den. Det er «Den internasjonale avtale om fisket i det nord-vestlege Atlanterhavet». Den avtalen blei utforma og underskriven på ein konferanse i Washington D. C. i februar 1949. Avtalen går ut på at det skal setjast ned ein kommisjon der dei nasjonar som er interesserte i fisket i dette området kan vere representerte. Avtaleområdet går i vest og sør frå fiskebankane ved Boston til fiskefeltet ved Vest-Grønland i aust og nord. Avtaleområdet er delt opp i fem underområde med ei nemnd for kvart underområde. I desse nemndene er dei land representerte som er interesserte i fisket i kvart underområde. I avtaleområdet er Norge serleg interessert i fisket ved Vest-Grønland og er berre med i nemnda for dette området ved sida av å vere medlem i sjølve kommisjonen for heile området.

Denne kommisjonen har som oppgåve ved vitskaplege granskingar og innsamling av statistikk å skaffe så gode opplysninger som rå er om fiskerikdomane i dette området, slik at ein på dette grunnlag kan gjere framlegg om reguleringar av fisket slik at dette kan gi størst mogeleg varig avkastning.

I denne konvensjonen om fisket i det nord-vestlege Atlanterhavet er det slege fast eit prinsipp som er svært viktig for alt internasjonalt samarbeid til vern om fiskerik-

domane i havet. Det er at all regulering av fisket skal bygge på vitenskapelig påliteleg havgransking som alle parter godkjenner. Dei retningslinjer som havgranskinga skal drivast etter har difor fått ein breid plass i denne konvensjonen. Det er sett ned ein komité av havgranskarar som nå arbeider ut retningslinjer for havgranskinga i dette området. Innstilling frå denne komiteen skal leggjast fram på neste møte i kommisjonen i mai d. å. i U. S. A.

Konvensjonen om fisket i det nord-vestlige Atlanterhavet blei som sagt utforma på eit møte i Washington D. C. i februar 1949 og blei sett i kraft alt i 1951. Konvensjonen om fastsetjing i maskestorleiken i fiskenøter og minstemål for fisk, som blei utforma i London i 1946 er ikkje blitt sett i kraft før i april i år. Dette kjem seg av at den siste konvensjonen skulle ratifiserast av alle land som var med før den kunne setjast i kraft, medan det var nok at 4 stater hadde ratifisert konvensjonen for det nord-vestlige Atlanterhavet før den blei sett i kraft. Også på andre måtar representerar avtalen for det nord-vestlige Atlanterhavet eit framsteg samanlikna med avtalen frå London av 1946. Til samanlagt gjeld desse to avtalane alle viktige fiskefelt i den nordlege delen av Atlanterhavet like frå kysten av Sambandstatene ved Boston til Barentshavet, Norskekysten og Skagerak. Det vil difor utan tvil bli ei oppgåve i dei næraste år å samordne arbeidet innan desse to avtalane og få dei mer i samsvar med kvarandre.

Londonavtalen av 1946 inneheld fylgjande:

For det første fastset den minstemålet for ei heil mengd fiskeslag. Det er forbudt å ta vare på ombord eller by ut til sal fisk som er under ein viss storleik. Slike minstemål gjeld for torsk, hyse, lysing, gullflyndre og fleire andre sorter flatfisk.

For det andre fastset konvensjonen den minste maskestorleiken som kan brukast i fiskenøter. Dette gjeld serleg trål og snurrevad. Fiskereidskap som skal brukast til fiske etter makrell, alle sorter sild, ål, reker og andre skalldyr, er unntatt frå påbudet om minste maskestorleik.

Når det gjeld maskestorleiken er området delt i to. I farvatn som ligg nord for 66° n. br. og aust for Greenwich Meridian og i dei islandske farvatn skal maskestorleiken i trål, snurrevad og andre tilsvarande reidskap vere så stor at eit flatt mål som er 110 mm breidt og 2 mm tjukt skal kunne førast gjennom masken når denne er strekt diagonalt og nota er våt. Det blir 5½ cm frå knute til knute. I resten av området, først og fremst Nordsjøen, er det tilsvarande mål 80 mm breidt, d. v. s. at maskestorleiken er 4 cm frå knute til knute.

For det tredje er det fastsett i konvensjonen at det skal setjast ned en fast kommisjon, som skal sjå på spørsmålet om dei tiltak som denne avtalen går ut på bør utvidast eller brigdast.

Det har tatt lang tid — 6—7 år — før alle land ratifiserte denne avtalen. Etter ordlyden skulle heile avtalen setjast i kraft 2 månader etter at det siste landet hadde ratifisert. Det siste landet, Spania, ratifiserte i februar i år og heile konvensjonen skulle difor vore sett i kraft nå i april. I desse åra som er gått sidan 1946 blei spørsmålet tatt opp om å gi fiskarane ei lenger overgangstid slik at dei kunne slita ut den fiskereidskapen som dei hadde. I mars blei det halde møte om dette i London, der alle medlemmer av konvensjonen var representerte, bortsett frå Polen. På dette møtet blei ein samd om å gjere framlegg om at art. 5, 8 og 9 om minste maskestorleik i fiskenøter og minstemål for fisk ikkje skulle setjast i kraft før om eit år, d. v. s. den 5. april 1954, for å gi fiskarane tid til å slita ut den reidskapen som dei har og like eins gi reidskapsfabrikkane høveleg tid til å leggja om produksjonen til ny maskestorleik. Det blei samstundes på møtet vedtatt å gjere framlegg om at den faste kommisjonen skulle kallast saman til møte i London den 5. mai d. å. Londonavtalen av 1946 er avgrensa til å setje fast maskestorleik i fiskenøter og minstemål for fisk, og ein kan gå ut frå at den faste kommisjonen på sett og vis berre har til oppgåve å gjere framlegg på desse to område. Dette er ei sterk avgrensing av avtalen og det

vil sikkert bli reist krav om at ein i kraft av avtalen også skal kunne gjennomføre andre reguleringar av fisket med sikte på å verne om fiskerikdomane i dette havområdet.

I alle høve må vi kunne gå ut frå at den faste kommisjonen vil bli ein institusjon som ein meiner trengs for å verne om fiskerikdomane i havet, og ein bør gå inn for å gjere denne kommisjonen eller ein annan kommisjon med utvida mandat så effektiv som rå er når det gjeld alle slike spørsmål.

Det er likevel eit spørsmål som har stor interesse for Norge som ein sikkert ikkje kan reise i denne kommisjonen. Det er spørsmålet om havdeling mellom trålarar og fiskefartøy som driv med fastståande reidskap utanfor fiskegrensa, dersom motivet for ein slik havdeling er å skape betre arbeidstilhøve på havet for fiskefartøy som driv med fastståande reidskap som liner og garn. Eit slikt spørsmål må reisas på annan måte. Dei spørsmål som skal kunne reisas i den faste kommisjonen må ha til formål å gjennomføre rådgerder til vern om fiskerikdomane i havet.

Det er ikkje noko lett sak for dei land som driv fiske på internasjonalt hav å bli samde om effektive regulerings tiltak for fisket. Slike regulerings tiltak tek alltid sikte på å gi ein varig lønande avkastning av fisket, og kan føre til mindre fiskefangst i den første tida. Det er likevel glødeleg at ein i dei seinare år tydeleg kan merkje at det har vakse fram ei større interesse og ein betre innstilling for å få løyst slike spørsmål i samarbeid mellom nasjonane. Dersom vi ikkje greier det, er det utan tvil fare på ferde for fiskerikdomane i havet.

I.

Internasjonal overenskomst 5. april 1946 om fastsettelse av maskevidden i fiskenøter og minstemål for fisk.

Denne overenskomst ble inngått i London den 5. april 1946 mellom følgende land: Belgia, Danmark, Eire, Frankrike, Island, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Spania, Sverige, Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Island.

Overenskomsten skulle tre i kraft 2 måneder etter at den var ratifisert av samtlige lands regjeringer. Den siste ratifikasjon forelå først 5. februar 1953 slik at tidspunktet for overenskomstens ikrafttreden blir 5. april 1953. Etter overenskomst på møte i London 5. mars 1953 skal imidlertid bestemmelsene i artiklene 5, 8 og 9 først tre i kraft den 5. april 1954.

Overenskomsten er sålydende:

Innledning.

Regjeringene i Belgia, Danmark, Eire, Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, Frankrike, Island, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Spania og Sverige, som ønsker å inngå en overenskomst om fastsettelse av maskevidden i fiskenøter og om minstemål for fisk, er blitt enige om følgende:

Del I. Overenskomstens gyldighetsområde.

Artikkel 1.

Det område som denne overenskomst omfatter, skal være alle farvann innenfor den del av Atlanterhavet og Nordishavet med tilstøtende farvann som ligger nordenfor 48° nordlig bredde og mellom 42° vestlig lengde og 32° østlig lengde, — med unntak av Østersjøen og Beltene sør og øst for en linje trukket fra Hasenørehoved til Gniben Pynt, fra Korshage til Spodsberg og fra Gilbjerghoved til Kullen.

Artikkel 2.

Intet i denne overenskomst skal anses for å innskrenke den enerett som de fartøyer, som er registrert i eller eies i en kontraherende regjerings område, har til fiske i farvann hvor vedkommende kontraherende regjering har eksklusiv jurisdiksjon over fiskeriene.

Artikkel 3.

Intet i denne overenskomst skal anses for å prejudisere noen kontraherende regjerings krav med hensyn til grensene for sjøterritoriet.

Del II. Fastsettelsen av maskevidden i fiskenøter og minstemål for fisk.

Artikkel 4.

Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 8, 10 og 16 (2) skal bestemmelsene i denne overenskomst gjelde for enhver kontraherende regjerings samtlige fartøyer, hva enten fartøyene driver sin virksomhet i farvann hvor vedkommende kontraherende regjering har eksklusiv jurisdiksjon over fiskeriene eller de driver sin virksomhet utenfor slike farvann.

Artikkel 5.

Intet fartøy skal medføre ombord — eller bruke — noen slags trål, snurrevad eller annen not som sleges langs

eller nær sjøbunnen, hvis det i noen del av noten er masker med mindre maskevidde enn fastsatt i vedlegg I til denne overenskomst.

Artikkel 6.

Uansett bestemmelsene i artikkel 5, kan fartøyer som fisker etter makrell, sildearted (clupeoid) fisk, smelt (nors), ål, fjesing (*Trachinus draco*), strandreker, dypvannsreker, bokstavhummer, muslinger eller andre skalldyr, medføre ombord, — og bruke — nøter med mindre maskevidde enn de der fastsatte, på betingelse av a) at fiskeredskaper som brukes av slike fartøyer til fangst av noen av de fiskeslag som er nevnt i denne artikkel, ikke blir brukt til fangst av andre arter fisk, og b) at all fisk av de arter som er beregnet i vedlegg II til denne overenskomst, som måtte bli fanget med slike redskaper og er mindre enn det minstemål som er fastsatt i nevnte vedlegg, straks skal kastes overbord.

Artikkel 7.

(1) Intet fartøy skal under fiske bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnører maskene i noen del av fiskeredskaper som artikkel 5 i denne overenskomst gjelder for.

(2) Uansett bestemmelsen i foregående ledd skal det ikke anses for ulovlig å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre eller minske slitasje.

Artikkel 8.

Intet fartøy skal beholde ombord saltvannsfisk av de arter som er nevnt i vedlegg II til denne overenskomst, når fisken er under det minstemål som er fastsatt for hver fiskeart, og all slik fisk skal straks kastes overbord; den kan dog beholdes ombord når det skjer for å overføre den til andre fiskegrunner.

Artikkel 9.

Hver kontraherende regjering forplikter seg til å utferdige forskrifter som forbyr å bringe i land, selge, fremlegge til salg eller falby på sitt territorium saltvannsfisk av de arter som er nevnt i vedlegg II til denne overenskomst, når fisken er under det minstemål som er fastsatt for hver fiskeart, og den er fanget i farvann angitt i denne overenskomsts artikkel 1, — hva enten slik fisk er hel eller har fått hodet eller andre deler skåret bort.

Artikkel 10.

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke gjelde fiske som drives i vitenskapelig øyemed eller fisk som blir fanget under slikt fiske, dog skal fisk som er fanget i slikt øyemed ikke selges, fremlegges til salg, eller falbys i strid med bestemmelsen i artikkel 9.

Artikkel 11.

De kontraherende regjeringer påtar seg — innen de av sine områder og overfor de av sine fartøyer som omfattes av denne overenskomst — å treffe de nødvendige forholdsregler for å sikre gjennomføringen av bestemmelsene i denne overenskomst og for å straffe brudd på disse bestemmelser.

Del III. Opprettelse av en fast kommisjon.

Artikkel 12.

(1) De kontraherende regjeringer forplikter seg til å opprette en fast kommisjon hvortil hver av dem skal oppnevne en eller, om de så måtte ønske, to delegerte.

(2) Denne kommisjon skal velge sin egen formann enten blant de delegerte eller blant uavhengige kandidater. Hvis en delegert blir valgt til formann, skal han straks opphøre å være delegert for sin regjering, og denne regjering skal ha rett til å oppnevne en annen person som delegert.

(3) Kommisjonen skal selv fastsette sin forretningsorden, derunder bestemmelser om formannens funksjonstid og om valg av senere formenn; forretningsordnen kan endres fra tid til annen ved flertallsbeslutning av de kontraherende regjeringers delegerte som er til stede og avgir stemme. Bare hvis stemmene står likt i en slik sak, skal formannen kunne stemme, og hans stemme skal da være avgjørende.

(4) Når det skal stemmes over et hvilket som helst spørsmål som faller innenfor denne artikkels område, skal hver kontraherende regjering ha en stemme enten den har oppnevnt én delegert eller to, men hvilken som helst av de to delegerte kan stemme.

(5) Denne kommisjon skal ha plikt til å overveie hvorvidt bestemmelsene i denne overenskomst bør utvides eller endres. I dette øyemed skal kommisjonen når det er praktisk gjennomførlig, samrå seg med det Internasjonale Havforskningsråd.

(6) Regjeringen i det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland påtar seg å sammenkalle denne kommisjons første møte i det Forente Kongerike innen 2 år fra denne overenskomsts ikrafttreden, og å sammenkalle senere møter etter formannens anmodning til slike tider og på slike steder som kommisjonen måtte bestemme.

(7) Kommisjonen skal holde møte minst en gang hvert tredje år.

(8) Regjeringen i det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland forplikter seg til å meddele dagsordenen for det første møte til alle de kontraherende regjeringer minst en måned før datoen for møtet.

(9) Kommisjonens formann skal avgi innberetning om kommisjonens forhandlinger til regjeringen i det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, og denne skal oversende innberetningen til alle de regjeringer som har ratifisert eller tiltrådt overenskomsten.

(10) De kontraherende regjeringer forplikter seg til å gjennomføre enhver anbefaling fra kommisjonen om utvidelse av eller endring i denne overenskomst, når anbe-

falingen er enstemmig vedtatt på et møte av kommisjonen og godtatt av de kontraherende regjeringer som ikke var representert på møtet.

Artikkel 13.

(1) I denne overenskomst betyr uttrykket «fartøy»:

- a) hvilket som helst fartøy — eller hvilken som helst båt — som brukes til fangst eller tilberedning av saltvannsfisk; eller
- b) hvilket som helst fartøy — eller hvilken som helst båt — som helt eller delvis brukes til transport av saltvannsfisk, og som er registrert i eller eies i områder tilhørende en kontraherende regjering.

(2) Uttrykket «territorium» betyr i forhold til en hvilken som helst kontraherende regjering:

- a) moderlandets territorium (metropolitan territory),
- b) et hvilket som helst område hvor en kontraherende regjering har truffet forføyning i henhold til artikkel 16; og
- c) de farvann hvor en kontraherende regjering har eksklusiv jurisdiksjon over fiskeriene.

Artikkel 14.

Denne overenskomst skal ratifiseres så snart som mulig og skal tre i kraft 2 måneder etter at ratifikasjonsdokumentene er deponert av alle de regjeringer som har underskrevet overenskomsten eller fra en tidligere dato som de regjeringer måtte bli enige om som har ratifisert eller tiltrådt denne overenskomst i henhold til artikkel 15.

Artikkel 15.

(1) Enhver regjering (unntatt regjeringen for et område som artikkel 16 gjelder for) som ikke har underskrevet denne overenskomst, kan når som helst tiltre den etter at den er trådt i kraft i samsvar med artikkel 14. Tiltredelsen skal skje ved en skriftlig meddelelse, adressert til regjerin-

gen i det Forenede Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og skal tre i kraft den dato den er mottatt.

(2) Regjeringen i det Forenede Kongerike vil underrette alle regjeringer som har underskrevet eller tiltrådt denne overenskomst, om alle tiltredseserklæringer som måtte bli mottatt og om hvilken dato de er mottatt.

Del IV. Almennelige bestemmelser.

Artikkel 16.

(1) En kontraherende regjering kan ved undertegningen, ratifikasjonen, tiltredelsen eller senere, ved skriftlig melding adressert til regjeringen i det Forenede Kongerike Storbritannia og Nord-Irland erklærer at den ønsker at denne konvensjon skal gjelde alle eller noen av dens kolonier, oversjøiske besittelser, protektorater eller områder under mandat eller tilsyn, og 3 måneder etter at regjeringen i det Forenede Kongerike har mottatt erklæringen skal denne overenskomst gjelde for alle de områder som er nevnt i en slik erklæring og for fartøyer som er registrert i eller eies i disse.

(2) Hvis en slik erklæring ikke avgis, skal overenskomsten ikke gjelde for noe slikt område.

(3) En kontraherende regjering kan til enhver tid, i en skriftlig melding adressert til regjeringen i det Forenede Kongerike, tilkjenne sitt ønske om at denne overenskomst ikke lenger skal gjelde i alle eller enkelte av sine kolonier, oversjøiske områder, protektorater eller områder under mandat eller tilsyn som denne overenskomst har vært gjort gjeldende for i henhold til bestemmelsene i denne artikkels punkt (1) og 3 måneder etter at regjeringen i det Forenede Kongerike har mottatt meldingen skal overenskomsten opphøre å gjelde for de områder som er nevnt i meldingen og for fartøyer som er registrert i eller som eies i disse områder.

(4) Regjeringen i det Forenede Kongerike skal underrette alle de regjeringer som har underskrevet eller tiltrådt denne overenskomst om enhver erklæring eller melding som

mottas i henhold til punktene 1 og 3 i denne artikkel, og den skal i hvert tilfelle oppgi den dato fra hvilken denne overenskomst skal gjelde eller opphøre å gjelde i det eller de områder som er nevnt i erklæringen eller meldingen.

Artikkel 17.

Fra den dag denne overenskomst trer i kraft, skal bestemmelsene i den internasjonale overenskomst om fastsettelse av maskevidden i fiskenøtter og om minstemål for fisk, underskrevet i London 23. mars 1937, i den utstrekning de har vært eller blir anvendt av noen kontraherende regjering som var part i nevnte overenskomst, erstattes av bestemmelsene i nærværende overenskomst.

Artikkel 18.

Når det er gått tre år etter at denne overenskomst er trådt i kraft i samsvar med artikkel 14, kan den oppsis ved skriftlig melding adressert til regjeringen i det Forenete Kongerike Storbritannia og Nord-Irland. Oppsigelsen skal ha virkning for den regjering som har foretatt den, tre måneder etter de ndato da den er mottatt, og skal av regjeringen i det Forenete Kongerike notifiseres til de kontraherende regjeringer.

Til bekreftelse herav har de undertegnede, som har behørig fullmakt til det, underskrevet denne overenskomst.

Utferdiget i London 5. april 1946 i ett eksemplar på engelsk. En fransk tekst av overenskomsten skal utarbeides og denne skal når den er godkjent av alle de regjeringer som har underskrevet overenskomsten, anses for å ha samme gyldighet som den engelske tekst. Begge overenskomstenes tekster skal derpå deponeres i arkivet til det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irlands regjering.

Bekreftede gjenparter av denne overenskomst skal tilstilles de regjeringer som har underskrevet eller tiltrådt den.

Vedlegg I.

(1) I alle farvann som omfattes av overenskomsten, slik som disse er angitt i artikkel 1 og artikkel 4, skal — med

II.

Internasjonal overenskomst om fisket i det nord-vestlige Atlanterhav av 8. februar 1949.

Denne overenskomst ble inngått i Washington den 8. februar 1949 mellom følgende land: Canada, Danmark, Frankrike, Island, Italia, Newfoundland, Norge, Portugal, Spania, Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og Amerikas Forente Stater.

Overenskomsten skulle tre i kraft når den var ratifisert av fire av de undertegnede regjeringer, og i henhold hertil trådte den i kraft den 3. juli 1950. Norge ratifiserte overenskomsten den 2. juli 1952. Avtaleområdet er inndelt i underområder med et utvalg for hvert underområde, hvor de land er representert som har fiskeriinteresser i området. Norge er med i utvalget for underområde 1, nemlig området ved Vest-Grønland. — Samtlige land har nå ratifisert overenskomsten.

Overenskomsten er sålydende:

De regjeringer hvis behørig befullmektigede representanter har skrevet under på nærværende overenskomst, og som alle har en vesentlig interesse av å bevare fiskebestanden i det nordvestlige Atlanterhav har besluttet å inngå en overenskomst om undersøkelse, beskyttelse og bevaring av fiskeriene i det nordvestlige Atlanterhav for å gjøre det mulig å opprettholde en størst mulig varig fangst fra disse fiskerier, og er i dette øyemed, gjennom sine behørig befullmektigede representanter blitt enige om følgende:

Artikkel I.

1. Det område som denne overenskomst omfatter, i det etterfølgende kalt «overenskomstområdet», skal være alt farvann unntatt territorialfarvann, begrenset av en linje som begynner ved et punkt på kysten av Rhode Island i $71^{\circ}40'$ vestlig lengde; derfra rett sydover til $39^{\circ}00'$ nordlig bredde; derfra rett østover til $42^{\circ}00'$ vestlig lengde; derfra rett nordover til $59^{\circ}00'$ nordlig bredde; derfra rett vestover til $44^{\circ}00'$ vestlig lengde; derfra rett nordover til Grønlands kyst; derfra langs vestkysten av Grønland til $78^{\circ}10'$ nordlig bredde; derfra sydover til et punkt i $75^{\circ}00'$ nordlig bredde og $73^{\circ}30'$ vestlig lengde; derfra langs en kompasstreklinjé til et punkt $69^{\circ}00'$ nordlig bredde og $59^{\circ}00'$ vestlig lengde; derfra rett sydover til $61^{\circ}00'$ nordlig bredde; derfra rett vestover til $64^{\circ}30'$ vestlig lengde; derfra rett sydover til Labradorkysten; derfra i en sydlig retning langs kysten av Labrador til det sydlige endepunkt av dets grense med Quebec; derfra i vestlig retning langs Quebec's kyst og i en østlig og sydlig retning langs kysten av New Brunswick, Nova Scotia og øya Cape Breton til Cabotstredet; deretter langs kysten av øya Cape Breton, Nova Scotia, New Brunswick, Maine, New Hampshire, Massachusetts og Rhode Island til utgangspunktet.

2. Ingenting i denne overenskomst skal bli oppfattet slik at det har skadelig innflytelse på noen kontraherende regjeringers krav med hensyn til grensen for territorialfarvann eller en kyststats jurisdiksjon over fiskeriene.

3. Overenskomstområdet skal deles i 5 underområder som skal ha de grenser som er beskrevet i vedlegget til denne overenskomst; disse grenser skal kunne endres i samsvar med bestemmelsene i artikkel VI, punkt 2.

Artikkel II.

1. De kontraherende regjeringer skal etablere og opprettholde en kommisjon til fremme av denne overenskomsts formål. Kommisjonen skal hete den Internasjonale Kommi-

sjon for fisket i det Nordvestlige Atlanterhav; i det etterfølgende kalt «Kommissjonen».

2. Hver av de kontraherende regjeringer kan oppnevne inntil tre representanter i kommissjonen og en eller flere eksperter eller rådgivere til å bistå dens representant eller representanter.

3. Kommissjonen skal blant sine medlemmer velge en formann og en viseformann, som begge skal fungere i et tidsrom av 2 år og skal kunne gjenvelges, men ikke for en etterfølgende periode. Formannen og viseformannen skal være representanter for de to forskjellige av de kontraherende regjeringer.

4. Kommissjonens sete skal være i Nord-Amerika på et sted som velges av kommissjonen.

5. Kommissjonen skal holde ett ordinært møte pr. år på sitt faste sete eller på et annet sted i Nord-Amerika som kommissjonen måtte bestemme.

6. Andre kommissjonsmøter kan sammenkalles av formannen til slik tid og på slikt sted som han måtte bestemme, etter anmodning av en representant for en av de kontraherende regjeringer og med billigelse av representanter fra to andre kontraherende regjeringer, inklusive en representant for en regjering i Nord-Amerika.

7. Hver deltakende regjering skal ha én stemme, som kan avgis av hvilken som helst av vedkommende regjerings representanter. Kommissjonens avgjørelser skal treffes med et flertall av to tredjedeler av stemmene fra alle de kontraherende regjeringer.

8. Kommissjonen skal vedta og, etter som omstendighetene måtte gjøre det nødvendig, endre finansielle bestemmelser og regler samt vedtekter for fremgangsmåten ved sine møter og for utøvelsen av sine funksjoner og plikter.

Artikkel III.

1. Kommissjonen skal utnevne en utøvende sekretær i samsvar med en sådan framgangsmåte og på slike betingelser som den måtte fastsette.

2. Kommisjonens personale skal ansettes av den utøvende sekretær i samsvar med slike regler og slike framgangsmåter som måtte bli fastsatt og godkjent av Kommisjonen.

3. Den utøvende sekretær skal under Kommisjonens alminnelige overoppsyn ha fullmakt og myndighet over personalet og skal utføre slike andre funksjoner som Kommisjonen måtte gi påbud om.

Artikkel IV.

1. De kontraherende regjeringer skal etablere og opprettholde et utvalg for hvert av de underområder som det er truffet bestemmelser om i artikkel I, for å fremme formålene med denne overenskomst. Hver kontraherende regjering som er med i et utvalg, skal være representert i dette utvalg av representant eller av sine representanter i Kommisjonen som kan bistås av eksperter eller rådgivere. Hvert utvalg skal blant sine medlemmer velge en formann, som skal fungere i et tidsrom av 2 år, og skal kunne gjenvelges, men ikke for en etterfølgende periode.

2. Etter at denne overenskomst har vært i kraft i 2 år, men ikke før dette tidspunkt, skal deltakelsen i utvalgene bli gjennomgått årlig av Kommisjonen, som skal ha rett til etter samråd med vedkommende utvalg, å fastsette deltakelsen i hvert utvalg på grunnlag av den løpende reelle utnyttelse i underområdet av fisk av torske-gruppen (Gadiformes), av flatfiskgruppen (Pleuronectiformes), og av uergruppen (genus *Sebastes*), dog således at hver kontraherende regjering med kystlinje som ligger opp til et underområde skal ha rett til å delta i utvalget for vedkommende underområde.

3. Hvert utvalg kan vedta og, ettersom omstendighetene måtte gjøre det nødvendig, endre forretningsordener og vedtekter om hvorledes møtene skal holdes og om utførelsen av sine funksjoner og plikter.

4. Hver regjering som deltar i et utvalg, skal ha én stemme som skal avgis av en av vedkommende regjering

representanter i Kommissjonen. Utvalgets avgjørelser skal treffes med et flertall på to tredjedeler av stemmene for alle de regjeringer som deltar i utvalget.

5. Representanter i Kommissjonen for kontraherende regjeringer som ikke er med i et bestemt utvalg, skal ha rett til å være til stede på dette utvalgs møter som observatører, og kan være ledsaget av eksperter og rådgivere.

6. Utvalgene skal under utøvelsen av sine funksjoner og plikter benytte seg av den bistand Kommissjonens utøvende sekretær og personale gir.

Artikkel V.

1. Hver kontraherende regjering kan sette opp en rådgivende komité, sammensatt av personer, innbefattet fiskere, eiere av fartøyer og andre, som er vel inne i problemene angående fisket i det nordvestlige Atlanterhav. Med samtykke av vedkommende kontraherende regjering kan en eller flere representanter for en rådgivende komité delta som observatører i alle ikke-utøvende møter av Kommissjonen eller av hvilket som helst utvalg som vedkommende regjering deltar i.

2. Hver kontraherende regjeringens representanter i Kommissjonen kan holde offentlige drøftelser innenfor de områder de representerer.

Artikkel VI.

1. Kommissjonen skal på den vitenskapelige forskningsområde ha ansvaret for å skaffe og samle de opplysninger som er nødvendige for å opprettholde de fiskebestander som danner grunnlaget for det internasjonale fiske i overenskomstområdet, og Kommissjonen kan gjennom, eller i samarbeid med, de kontraherende regjeringers organer eller andre offentlige eller private organer eller organisasjoner, eller, når det er nødvendig, uavhengig av disse:

(a) foreta de undersøkelser som den finner påkrevd for å studere de marine dyrearters forekomst, livshistorie og

miljø i de forskjellige deler av det nordvestlige Atlanterhav.

- (b) samle og analysere statistiske opplysninger vedrørende de almene kår for og utviklingen av fiskeforekomstene i det nordvestlige Atlanterhav.
- (c) studere og vurdere opplysninger vedrørende metodene for å bevare og øke fiskebestandene i det nordvestlige Atlanterhav.
- (d) holde eller arrangere de drøftelser som måtte være hensiktsmessig eller av vesentlig betydning for å skaffe til veie fullstendige faktiske opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst.
- (e) sette i gang fiske i undersøkelsesøyemed når som helst i det område som overenskomsten omfatter.
- (f) offentliggjøre og på annen måte spre rapporter om de slutninger den er kommet til og statistiske, vitenskapelige og andre opplysninger vedrørende fiskeriene i det nordvestlige Atlanterhav samt slike andre rapporter som faller innenfor denne overenskomsts ramme.

2. Etter enstemmig anbefaling av hvert utvalg som blir berørt kan Kommisjonen endre grensene for de underområder som er fastlagt i vedlegget. Enhver slik endring skal straks meddeles den regjering som avtalen er deponert hos, og som så skal underrette de kontraherende regjeringer, og de underområder som er fastlagt i vedlegget skal endres i samsvar hermed.

3. De kontraherende regjeringer skal tilstille Kommisjonen de statistiske opplysninger som det er henvist til i pkt. 1 (b) i denne artikkel til slik tid og i slik form som Kommisjonen måtte forlange.

Artikkel VII.

1. Hvert utvalg som er opprettet i medhold av artikkel IV, skal være ansvarlig for å ha oversyn over fiskeriene i sitt underområde, over de vitenskapelige og andre opplysninger som angår dette.

2. Hvert utvalg kan, på grunnlag av vitenskapelige undersøkelser, gi anbefaling til Kommissjonen om felles opp-
tredden av de kontraherende regjeringer i saker spesifisert i
artikkel VIII, pkt. 1.

3. Hvert utvalg kan innen rammen av denne overens-
komst anbefale for Kommissjonen studier og undersøkelser
som antas nødvendige for å skaffe til veie faktiske opplys-
ninger om utvalgets spesielle underområde.

4 Hvert utvalg kan overfor Kommissjonen anbefale en-
dring av de grenser for underområdene som er fastsatt i
vedlegget.

5. Hvert utvalg skal undersøke og sende innberetning
til Kommissjonen om enhver sak som denne har henvist
til det.

6. Et utvalg skal ikke pådra seg noen utgift unntatt i
samsvar med direktiver gitt av Kommissjonen.

Artikkel VIII.

1. Kommissjonen kan, etter anbefaling av et eller flere
utvalg, og på grunnlag av vitenskapelige undersøkelser, til-
stille den regjering som avtalen er deponert hos, forslag
om felles tiltak av de kontraherende regjeringer, bestemt
til å holde bestanden av de fiskearter som danner grunn-
laget for internasjonale fiskerier i overenskomstområdet på
et nivå som tillater en størst mulig varig fangst, ved å ta,
med hensyn til slike fiskearter, en eller flere av de følgende
forholdsregler:

(a) sesongfredning.

(b) forbud mot fiske i de deler av et underområde som
vedkommende utvalg finner å være et gyteområde eller
tilholdssted for liten eller umoden fisk.

(c) gjennomføring av minstemål for fisk.

(d) fastsettelse av fiskeredskaper og innretninger som
det er forbudt å bruke.

e) fastsettelse av en begrensning av den totale fangst av
hvilken som helst fiskeart.

2. Hver anbefaling skal studeres av Kommissjonen, og deretter skal den enten

(a) tilstille anbefalingen som et forslag til den regjering som ratifikasjonsdokumentene er deponert hos med slike endringer eller antydninger som Kommissjonen måtte anse ønskelig, eller

(b) vise anbefalingen tilbake til utvalget med merknader til bruk under dets fornyede overveielse.

3. Utvalget kan, etter på ny å ha overveiet den anbefaling som er sendt tilbake til det av Kommissjonen, stadfeste denne anbefaling med eller uten endringer.

4. Hvis Kommissjonen, etter at en anbefaling er stadfestet, er ute av stand til å vedta anbefalingen som et forslag, skal den sende en avskrift av den til den regjering som overenskomsten er deponert hos med en rapport om Kommissjonens beslutning: Denne regjering skal tilstille de kontraherende regjeringer avskrifter av anbefalingen og av Kommissjonens rapport.

5. Kommissjonen kan, etter å ha konferert med alle utvalgene, sende den regjering som overenskomsten er deponert hos forslag innen rammen av pkt. 1 i denne artikkel, som omfatter overenskomstområdet i sin helhet.

6. Den regjering som overenskomsten er deponert hos skal sende ethvert forslag som den mottar til de kontraherende regjeringer for at disse skal kunne overveie dem, og den kan gjøre antydninger som vil lette en godtakelse av forslaget.

7. De kontraherende regjeringer skal underrette den regjering som overenskomsten er deponert hos om deres godtakelse av forslaget, og denne regjering skal underrette de kontraherende regjeringer om hver godtakelse som er meddelt den, derunder datoen for mottakelsen.

8. Forslaget skal tre i kraft for alle kontraherende regjeringer fire måneder etter den dato da underretning om godtakelse er mottatt av den regjering som overenskomsten er deponert hos, fra alle de regjeringer som deltar i utvalget eller utvalgene for det underområde eller de underområder forslaget gjelder.

9. Når som helst etter utløpet av ett år fra den dag forslaget trer i kraft, kan enhver regjering som er med i det underområde forslaget gjelder, gi den regjering som overenskomsten er deponert hos underretning om at den oppsier sin godtakelse av forslaget, og hvis denne oppsigelse ikke er trukket tilbake, skal forslaget opphøre å gjelde for denne utvalgs-regjering ved utløpet av ett år fra den dato den regjering som overenskomsten er deponert hos har mottatt oppsigelsen. Når som helst etter at et forslag i medhold av dette punkt er opphørt å gjelde for en utvalgsregjering, skal forslaget opphøre å gjelde for enhver annen kontraherende regjering fra den dato en melding fra en slik regjering om tilbaketrekning er mottatt av den regjering som overenskomsten er deponert hos. Denne regjering skal straks etter mottakelsen underrette alle kontraherende regjeringer om alle meldinger i medhold av dette punkt.

Artikkel IX.

1. Kommisjonen kan henlede enhver av eller alle de kontraherende regjeringers oppmerksomhet på hvilket som helst spørsmål som angår formålene og øyemedene med denne overenskomst.

Artikkel X.

1. Kommisjonen skal søke å etablere og opprettholde arbeidsordninger med andre offentlige internasjonale organisasjoner som har beslektede formål, spesielt de Forente Nasjoners organisasjon for Ernæring og Landbruk og det Internasjonale Råd for Havforskning, for å sikre effektivt samarbeid og koordinasjon med hensyn til deres arbeid,

og for så vidt angår det Internasjonale Råd for Havforskning, for å hindre at vitenskapelige undersøkelser blir foretatt dobbelt opp.

2. Kommisjonen skal ved utløpet av 2 år fra denne overenskomstens ikrafttreden overveie hvorvidt den bør anbefale for de kontraherende regjeringer at Kommisjonen bringes innenfor rammen av en særorganisasjon i de Forente Nasjoner.

Artikkel XI.

1. Hver kontraherende regjering skal betale utgiftene for de representanter, eksperter og rådgivere som er oppnevnt av den.

2. Kommisjonen skal sette opp et årlig administrativt budsjett vedrørende Kommisjonens foreslåtte nødvendige administrative utgifter og et årlig spesialbudsjett for prosjekter vedrørende foreslåtte utgifter til spesielle studier og undersøkelser som skal foretas av eller på vegne av Kommisjonen i samsvar med artikkel VI eller av eller på vegne av et utvalg i samsvar med artikkel VII.

3. Kommisjonen skal regne ut de beløp som hver av de kontraherende regjeringer skylder under det årlige administrative budsjett i samsvar med følgende retningslinjer:

(a) fra det administrative budsjett skal det trekkes en sum på 500 amerikanske dollar for hver kontraherende regjering.

(b) det gjenværende skal deles i et så stort antall like deler som svarer til det samlede antall medlemskaper i utvalgene.

(c) det beløp som enhver kontraherende regjering skylder skal være lik 500 amerikanske dollar pluss det antall deler som svarer til det antall utvalg som vedkommende regjering deltar i.

4. Kommisjonen skal meddele hver kontraherende regjering den sum som vedkommende regjering skylder, beregnet etter pkt. 3 i denne artikkel, og så snart som mulig deretter skal hver kontraherende regjering betale til Kommisjonen den sum som det på denne måte er gitt melding om.

5. Det årlige spesialbudsjett for prosjekter skal fordeles mellom de kontraherende regjeringer overensstemmende med en skala som skal bli fastsatt ved avtale mellom de kontraherende regjeringer, og det beløp som på denne måte blir fordelt på noen som helst kontraherende regjering, skal denne regjering betale til Kommisjonen.

6. Bidrag skal betales i det lands valuta der Kommisjonen har sitt sete, med det unntak at Kommisjonen kan godta betaling i valutaer som det på forhånd er antatt at Kommisjonen vil få utgifter i fra tid til annen, opp til et beløp fastsatt hvert år av Kommisjonen i forbindelse med forberedelsen av det årlige budsjett.

7. På sitt første møte skal Kommisjonen godkjenne et administrativt budsjett for den del av det første finansår Kommisjonen er i virksomhet, og den skal tilstille de kontraherende regjeringer kopier av dette budsjett sammen med meldinger om deres respektive andeler.

8. I etterfølgende finansår skal Kommisjonen tilstille hver kontraherende regjering utkast til de årlige budsjetter sammen med en oversikt over andeler, ikke mindre enn seks uker før det årlige kommisjonsmøte hvor budsjettene skal behandles.

Artikkel XII.

De kontraherende regjeringer er enige om å ta de skritt som måtte bli nødvendige for å gjøre bestemmelsene i denne overenskomst effektive, og å gjennomføre ethvert forslag som måtte bli gjeldende i medhold av artikkel VIII, pkt. 8.

Hver kontraherende regjering skal tilstille Kommissjonen en melding om de skritt den har tatt i disse øyemed.

Artikkel XIII.

De kontraherende regjeringer er enige om å henlede oppmerksomheten til enhver regjering som ikke er part i denne overenskomst på enhver sak som angår den fiskerivirksomhet i overenskomstområdet av vedkommende regjeringens innbyggere eller skip som synes å ha skadelig innflytelse på Kommissjonens tiltak eller på gjennomføringen av denne overenskomsts formål.

Artikkel XIV.

Vedlegget som er knyttet til denne overenskomst med de endringer det har vært gjenstand for fra tid til annen, utgjør en integrerende del av denne overenskomst.

Artikkel XV.

1. Denne overenskomst skal ratifiseres av de undertegnede regjeringer og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres hos de Forente Staters regjering, i denne overenskomst kalt «den regjering som overenskomsten er deponert hos.»

2. Denne overenskomst skal tre i kraft ved deponeringen av ratifikasjonsdokumentene fra fire undertegnede regjeringer, og skal for hver regjering som senere ratifiserer, tre i kraft for dennes vedkommende på datoen for deponeringen av dens ratifikasjonsdokument.

3. Enhver regjering som ikke har undertegnet denne overenskomst, kan slutte seg til den ved en skriftlig melding til den regjering som overenskomsten er deponert hos. Tiltredelser som er mottatt av den regjering som overenskomsten er deponert hos tidligere enn datoen for denne overenskomsts ikrafttreden, skal gjelde samtidig med denne overenskomsts ikrafttreden. Tiltredelser som er mottatt av den regjering som overenskomsten er deponert hos, etter datoen for denne overenskomsts ikrafttreden, skal gjelde

fra den dag den regjering som overenskomsten er deponert hos, har mottatt dem.

4. Den regjering som overenskomsten er deponert hos, skal underrette alle undertegnede regjeringer og alle tiltredende regjeringer om alle deponerte ratifikasjoner og alle mottatte tiltredelser.

5. Den regjering som overenskomsten er deponert hos, skal underrette alle interesserte regjeringer om datoen for denne overenskomsts ikrafttreden.

Artikkel XVI.

1. Når som helst etter utløpet av ti år fra denne overenskomsts ikrafttreden kan enhver kontraherende regjering trekke seg tilbake fra overenskomsten 31. desember i et hvilket som helst år ved å gi underretning på eller før den forutgående 30. juni til den regjering som overenskomsten er deponert hos; denne skal sende kopier av en slik underretning til de andre kontraherende regjeringer.

2. Enhver annen kontraherende regjering kan deretter trekke seg tilbake fra denne overenskomst den samme 31. desember ved å gi underretning til den regjering som overenskomsten er deponert hos innen én måned etter mottakelsen av en kopi av en underretning om tilbaketrekning, gitt i samsvar med pkt. 1 i denne artikkel.

Artikkel XVII.

1. Den originale tekst til denne overenskomst skal deponeres hos de Forente Staters regjering, som skal tilstille bekreftede kopier av overenskomsten til alle de regjeringer som har undertegnet eller tiltrådt den.

2. Den regjering som overenskomsten er deponert hos, skal registrere denne overenskomst hos de Forente Nasjones sekretariat.

3. Denne overenskomst skal dateres den dag den er framlagt til undertegning og skal forbli åpen for undertegning i et tidsrom av 14 dager deretter.

Til vitnesbyrd herom har de undertegnede, som har deponert sine respektive fullmakter, undertegnet denne avtale.

Vedlegg.

1. De underområder som det er truffet bestemmelser om i artikkel I i denne overenskomst, skal være følgende:

Underområde 1 — Den del av overenskomstområdet som ligger nord og øst for en kompasstreklinje fra et punkt $75^{\circ}00'$ nordlig bredde og $73^{\circ}30'$ vestlig lengde til et punkt $69^{\circ}00'$ nordlig bredde og $59^{\circ}00'$ vestlig lengde; øst for $59^{\circ}00'$ vestlig lengde og nord og øst for en kompasstreklinje fra et punkt $61^{\circ}00'$ nordlig bredde og $59^{\circ}00'$ vestlig lengde til et punkt $52^{\circ}15'$ nordlig bredde og $42^{\circ}00'$ vestlig lengde.

Underområde 2 — Den del av overenskomstområdet som ligger syd og vest for underområde 1, beskrevet ovenfor, og nord for en parallell på $52^{\circ}15'$ nordlig bredde.

Underområde 3 — Den del av overenskomstområdet som ligger syd for en parallell på $52^{\circ}15'$ nordlig bredde; og øst for en linje som strekker seg rett nord fra Cape Bauld på nordkysten av Newfoundland til $52^{\circ}15'$ nordlig bredde; nord for en parallell på $39^{\circ}00'$ nordlig bredde; og øst og nord for en kompasstreklinje som strekker seg i nordvestlig retning som passerer gjennom et punkt i $43^{\circ}30'$ nordlig bredde $55^{\circ}00'$ vestlig lengde i retning mot et punkt $47^{\circ}50'$ nordlig bredde $60^{\circ}00'$ vestlig lengde, til den skjærer en rett linje som forbinder Cape Ray på Newfoundland's kyst med Cape North på øya Cape Breton; derfra i nordøstlig retning langs omhandlede linje til Cape Ray.

Underområde 4 — Den del av overenskomstområdet som ligger vest for underområder 3, beskrevet ovenfor, og øst for en linje beskrevet på følgende måte: begynnende ved endepunktet av den internasjonale grense mellom de Forente Stater og Canada i Grand Manan Channel, på et punkt $44^{\circ}46'35.34''$ nordlig bredde $66^{\circ}54'11.23''$ vestlig lengde; derfra rett syd til parallellen på $43^{\circ}50'$ nordlig bredde; derfra direkte vest til lengdegraden $67^{\circ}40'$ vestlig lengde; der-

fra rett syd til parallellen på $42^{\circ}20'$ nordlig bredde; deretter direkte øst til et punkt i $66^{\circ}00'$ vestlig lengde; deretter langs en kompasstreklinje i sydøstlig retning til et punkt i $42^{\circ}00'$ nordlig bredde $65^{\circ}40'$ vestlig lengde; deretter rett syd til en parallell på $39^{\circ}00'$ nordlig bredde.

Underområde 5 — Den del av overenskomstområdet som ligger vest for vestgrensen av underområde 4 beskrevet ovenfor.

2. For et tidsrom av to år fra den dag denne overenskomst trer i kraft skal representasjonen i utvalgene for hvert underområde være følgende:

(a) Underområde 1 — Danmark, Frankrike, Italia, Norge, Portugal, Spania, det Forente Kongerike;

(b) Underområde 2 — Danmark, Frankrike, Italia, Newfoundland;

(c) Underområde 3 — Canada, Danmark, Frankrike, Italia, Newfoundland, Portugal, Spania, det Forente Kongerike;

(d) Underområde 4 — Canada, Frankrike, Italia, Newfoundland, Portugal, Spania, de Forente Stater;

(e) Underområde 5 — Canada, de Forente Stater; idet det er underforstått at enhver regjering som har undertegnet eller sluttet seg til denne overenskomst, i tidsrommet mellom undertegningen av overenskomsten og datoen for dens ikrafttreden, ved melding til den regjering som overenskomsten er deponert hos, kan trekke seg tilbake fra listen over medlemmer av et utvalg for et hvilken som helst underområde eller bli ført opp på listen over medlemmer av utvalget for et hvilken som helst underområde i hvilket den ikke er oppført. Den regjering som overenskomsten er deponert hos, skal underrette alle de andre interesserte regjeringer om alle slike meldinger som måtte mottas, og medlemsskap i utvalgene skal forandres i samsvar dermed.

Etter siste møte i Kommissjonen i juli 1952 og de senere ratifikasjoner er medlemskapet i utvalgene for underområdene følgende:

Underområde 1: Danmark, Frankrike, Norge, Portugal,
Spania og Storbritannia.

Underområde 2: Canada, Frankrike.

Underområde 3: Canada, Frankrike, Portugal, Storbri-
tannia og U. S. A.

Underområde 4: Canada, Frankrike, Portugal, Spania og
U. S. A.

Underområde 5: Canada og U. S. A.

III.

Overenskomst om tiltak til beskyttelse av be- standen av dypvannsreker (*Pandalus borealis*), hummer (*Homarus vulgaris*), bokstavhummer (*Nephrops norvegicus*) og krabbe (*Cancer pagurus*). av 7. mars 1952.

Denne overenskomst ble inngått den 7. mars 1952 på grunnlag av en konferanse i Oslo 23. februar 1951. Overenskomsten trådte i kraft 24. januar 1953.

Overenskomsten er sålydende:

Regjeringene i Danmark, Norge og Sverige som ønsker å inngå en overenskomst om tiltak til beskyttelse av bestanden av dypvannsreker (*Pandalus borealis*), hummer (*Homarus vulgaris*), bokstavhummer (*Nephrops norvegicus*) og krabbe (*Cancer pagurus*) er enige om følgende:

Artikkel 1.

Det område som denne overenskomst omfatter skal være alle farvann begrenset i vest av en linje fra Lindesnes fyr til Hanstholmen fyr og i øst av meridianen 13° o.l. Gr.

Artikkel 2.

Intet fartøy skal bruke eller ha ombord rekestrål som ikke er overensstemmende med de bestemmelser som er fastsatt i denne overenskomsts artikkel 3.

Artikkel 3.

Minste maskestørrelse i reketrålen skal være slik at et flatt mål 30 mm bredt og 2 mm tykt lett kan føres gjennom maskene når noten er våt og strukket i lengderetningen.

Artikkel 4.

Intet fartøy skal beholde ombord bokstavhummer (*Nephrops norvegicus*) kortere enn 15 cm målt fra spissen av pannehornet til den bakre faste kant av midterste svømme-lapp.

Artikkel 5.

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke gjelde for fiskeriundersøkelser som drives av det offentlige eller med offentlig samtykke.

Artikkel 6.

De kontraherende regjeringer påtar seg å treffe de nødvendige forholdsregler og utferdige de nødvendige lovbestemmelser til gjennomføring av bestemmelsene i denne overenskomst, herunder bestemmelser som forbyr å bringe i land eller omsette på sitt territorium bokstavhummer under det fastsatte minstemål.

Artikkel 7.

Det nedsettes en kommisjon med 2 representanter (en representant for den vitenskapelige fiskeriforskning og en representant for fiskerinæringen) fra hver av de kontraherende parter. Kommisjonen har til oppgave å søke koordinert de enkelte lands vitenskapelige og praktiske undersøkelser angående bestanden av reker, hummer, bokstavhummer og krabbe i avtaleområdet. Videre skal kommisjonen på grunnlag av innhentet materiale overveie om det er grunn til å endre gjeldende tiltak til beskyttelse av bestanden av de nevnte skalldyr eller sette i verk andre tiltak, og skal i tilfelle avgi forslag herom til de kontraherende regjeringer. Kommisjonen fastsetter selv møtetid og for-

retningsorden. Første møte i kommisjonen innkalles av den norske regjering.

Artikkel 8.

Denne overenskomst skal ratifiseres og tre i kraft 2 måneder etter at ratifikasjonsdokumentene er deponert hos den norske regjering, som underretter de kontraherende regjeringer om de deponerte ratifikasjoner, og om datoen for overenskomstens ikrafttreden.

Artikkel 9.

Når det er gått 3 år etter at denne overenskomst er trådt i kraft, kan den oppsies ved skriftlig melding, adressert til den norske regjering. Oppsigelsen får virkning for vedkommende regjering 6 måneder etter at den er mottatt. Den norske regjering skal underrette alle kontraherende parter om oppsigelsen.

IV.

Overenskomst angående fiskeriforholdene i visse sjøområder tilhørende Norge og Sverige av 20. desember 1950 og trådt i kraft 17. april 1951.

Artikkel 1.

Svenske fiskere som skal ha adgang til å fiske på norsk fiskeriområde ved ytre Oslofjord utenfor en linje som går fra skjæret ved sørpynten av Ertholmen i Rauer til Midtre Heiaflu (N.br. $58^{\circ} 56,8'$ O.lgd. $10^{\circ} 53,4'$). Området begrenses i vest av en linje trukket fra et punkt 2 nautiske mil øst av skjæret ved sørpynten av Ertholmen i Rauer på den før nevnte linje til et punkt som ligger 4 nautiske mil rettvisende syd fra det sydligste skjær i Svennør og i øst av en linje trukket fra et punkt som ligger $5\frac{1}{2}$ nautiske mil vest av Midtre Heiaflu på linjen mellom denne og skjæret ved sørpynten av Ertholmen i Rauer og til et punkt som ligger nordvest for lys- og klokkebøyen Grisebåene (N.br. $58^{\circ} 55,0'$ O. lgd. $10^{\circ} 46,7'$).

Artikkel 2.

Norske fiskere skal ha adgang til å fiske på svensk fiskeriområde utenfor en linje som går fra et punkt som ligger nordvest for lys- og klokkebøyen Grisebåene (N.br. $58^{\circ} 55,0'$ O.lgd. $10^{\circ} 46,7'$) til nevnte klokkebøye (N.br. $58^{\circ} 53,0'$ O.lgd. $10^{\circ} 50,0'$) og derfra til et punkt som ligger 6 nautiske mil rettvisende vest fra nordre pynten av øya Morø

(N.br. 58° 40,0' O.lgd. 10° 57,3'). Området begrenses i syd av en linje trukket fra sistnevnte punkt rettvissende vest.

Artikkel 3.

Norske og svenske fiskere som fisker på svensk, respektive norsk fiskeriområde, skal rette seg etter alle de lover og bestemmelser som gjelder for landets egne fiskere som fisker på samme område.

Forøvrig skal de, uansett hvilke bestemmelser som gjelder for landets egne fiskere på de nevnte områder, ikke ha adgang til å fiske med faststående garn, ruser eller ruse-liknende redskaper og heller ikke med krabbe- og hummer-teiner på det annet lands område.

Artikkel 4.

Nye regulerende bestemmelser vedrørende fisket i de områder som er nevnt i artiklene 1 og 2 skal bare kunne utferdiges og settes i verk etter forutgående drøftelser mellom de to regjeringer.

Artikkel 5.

Fiskere fra begge land skal fritt kunne ferdes og ankre overalt i de farvann som er nevnt i artiklene 1 og 2.

Dette skal dog ikke være til hinder for at fiskefartøyer fra det ene land som fisker på det annet lands fiskeriområde, blir visitert av myndighetene i sistnevnte land for at disse kan kontrollere at de lover og bestemmelser som gjelder for fisket blir overholdt. Visitasjon kan også finne sted for å kontrollere at de ombordværende på fiskefartøyene ikke foretar noen handling som strider mot vedkommende lands øvrige lover og bestemmelser, som f. eks. bestemmelsene for vern av landets sikkerhet og bestemmelsene vedrørende smugling.

Visitasjonen skal dog foregå på en slik måte, at den forårsaker minst mulig avbrekk i fartøyenes fiske.

Artikkel 6.

De fartøyer som driver fiske i de farvann som er omhandlet i artiklene 1 og 2, skal være tydelig merket med nummer og distriktsmerke i samsvar med de gjeldende bestemmelser i deres hjemland.

Artikkel 7.

Oppsynet med at bestemmelsene i denne overenskomst blir overholdt skal utøves av hvert av de to lands myndigheter innen deres eget område.

Hvis myndighetene i det ene land skulle treffe tiltak mot et fiskefartøy fra det annet land eller mot ombordværende på et slikt fiskefartøy som følge av at fartøyet eller de ombordværende har overtrådt gjeldende lover eller bestemmelser på det førstnevnte lands fiskeområde, skal de sørge for at vedkommende myndigheter i det annet land blir underrettet uten opphold.

Artikkel 8.

Begge parter forplikter seg til straks å treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre gjennomføringen av denne overenskomst og å underrette hverandre herom.

Artikkel 9.

Denne overenskomst skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Stockholm.

Artikkel 10.

Denne overenskomst trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene. Den gjelder inntil 1. januar 1956 og fornyes automatisk for 1 år om gangen med mindre den oppsies med minst seks måneders varsel av en av partene før utgangen av hver periode.

V.

Avtale mellom Norge og Storbritannia angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper av 5. november 1934.

Den norske regjering og regjeringen i det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, som ønsker å istandbringe en ordning til behandling av krav fremsatt av det ene lands fiskere mot fiskere fra det annet land i anledning av skade på fiskeredskaper, forårsaket i farvann utenfor kystene av Norge og det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, er blitt enige om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

Der skal nedsettes en nemnd i Norge og en nemnd i det Forente Kongerike, hver nemnd bestående av 2 medlemmer, hvorav det ene oppnevnes av den norske regjering og det annet av det Forente Kongerikes regjering.

Artikkel 2.

Hver nemnd skal bemyndiges til, i overensstemmelse med følgende bestemmelser, å behandle spørsmål om skade som påstås å være tilføyet fiskeredskaper tilhørende fiskere fra det ene av de to land av fiskere fra det annet land i farvann utenfor kysten av det land i hvilket nemnda er nedsatt.

Artikkel 3.

Når sådan skade som omhandlet i artikkel 2 påstås å være forårsaket, kan såvel enhver av partene i saken som vedkommende myndigheter i hvert land forelegge spørs-

målet om denne skade for den nemnd det gjelder, gjennom et av nemndas medlemmer. Foreleggelsen for nemnda skal finne sted med minst mulig opphold. Nemnda skal straks underrette den annen part eller de andre parter om at saken er blitt forelagt den og skal uten opphold undersøke forholdet for å bringe på det rene om kravet er berettiget og hvor stor skaden er.

Artikkel 4.

Når undersøkelsen er avsluttet skal nemnda uten opphold sette seg i forbindelse med partene i saken og søke å bistå dem med å bringe i stand et forlik.

Hvis et forlik kommer i stand, skal nemnda tilstille begge de kontraherende regjeringer en rapport om saken.

Artikkel 5.

Dersom det har vist seg umulig å bringe i stand et forlik, skal nemnda tilstille begge de kontraherende regjeringer en detaljert rapport som skal inneholde opplysning om hvorvidt etter dens mening skade er påført fiskeredska-per og om de omstendigheter hvorunder skaden er forvoldt. Rapporten skal videre inneholde en begrunnet redegjørelse for hvorvidt der etter nemndas mening foreligger erstatningsplikt og, i så fall, om størrelsen av erstatningsbeløpet og hvem som er pliktig til å betale det.

Hvis nemndas to medlemmer på noe punkt i rapporten ikke skulle komme overens, skal uoverensstemmelsen angis i rapporten.

Artikkel 6.

Nemnda skal avslutte sine undersøkelser angående hver enkelt sak uten opphold og de i artiklene 4 og 5 nevnte rapporter skal som regel tilstilles de to regjeringer ikke senere enn én måned etter den dag da saken ble forelagt for nemnda.

Artikkel 7.

Når en sådan rapport er mottatt av de kontraherende regjeringer skal disse straks overveie hvorvidt saken foranlediger ytterligere skritt.

Hvis medlemmene av nemnda er enige om at erstatningsplikt foreligger og hvis den part som har fremsatt kravet har erklært seg tilfreds med det foreslåtte erstatningsbeløp, skal regjeringen i det land som den annen part tilhører, straks overveie hvilke skritt bør tas for å oppnå at beløpet blir betalt.

Artikkel 8.

Bestemmelsene i denne avtale berører ikke erstatnings søkerens rett til å forfølge sitt krav ved vanlig rettergang. De to regjeringer vil imidlertid etter beste evne søke å oppnå at fiskerne i deres respektive land forelegger sine krav for nemnda og at de godtar dens anbefalinger.

Artikkel 9.

Denne avtale, som er avsluttet i norsk og engelsk tekst, hvorav begge er autentiske, trer i kraft fra den dag den er undertegnet. Den forblir i kraft inntil én måned fra den dag den måtte bli oppsagt av en av de to kontraherende regjeringer.

VI.

Overenskomst mellom Norge og den Tyske Forbundsrepublikk angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper av 7. mai 1951, trådt i kraft 4. juni 1951.

Den norske regjering og regjeringen for den Tyske Forbundsrepublikk, som ønsker å istandbringe en ordning til behandling av krav fremsatt av det ene lands fiskere mot fiskere fra det annet land i anledning av skade på fiskeredskaper, forårsaket i farvann utenfor kystene av Norge og Tyskland, er blitt enige om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

Det skal nedsettes en nemnd i Norge og i Tyskland. Hver nemnd skal bestå av to medlemmer, hvorav det ene oppnevnes av den Norske Regjering og det annet av Regjeringen for den Tyske Forbundsrepublikk.

Den ene nemnd skal ha sitt sete i Tromsø og den annen i Hamburg. Nemndene kan også holde møter på andre steder så sant begge parter er enige om det.

Artikkel 2.

Hver nemnd skal bemyndiges til, i overensstemmelse med følgende bestemmelser, å behandle spørsmål om skade som påstås å være tilføyet fiskeredskaper tilhørende fiskere fra det ene av de to land av fiskere fra det annet land i farvann nærmest kysten av det land i hvilket nemnda er ned-

satt, og innenfor et område som i syd begrenses av en linje mellom Calais og Dover og i vest av Greenwich meridianen.

Spørsmål om skade som påstås å være tilføyet fiskereds-kaper tilhørende fiskere fra det ene av de to land av fiskere fra det annet land i andre farvann enn de som er nevnt ovenfor i denne artikkel, skal, i overensstemmelse med følgende bestemmelser, behandles av nemnda i det land hvor skadevolderen har sitt hjemting.

Artikkel 3.

Når sådan skade som omhandlet i artikkel 2 påstås å være forårsaket, kan så vel enhver av partene i saken som vedkommende myndigheter i hvert land forelegge spørsmålet om denne skade for den nemnd det gjelder, gjennom et av nemndas medlemmer. Foreleggelsen for nemnda skal finne sted med minst mulig opphold. Nemnda skal straks underrette den annen part eller de andre parter om at saken er blitt forelagt den og skal uten opphold undersøke forholdet for å bringe på det rene om kravet er berettiget og hvor stor skaden er.

Artikkel 4.

Når undersøkelsen er avsluttet, skal nemnda uten opphold sette seg i forbindelse med partene i saken og søke å bistå dem med å bringe i stand et forlik.

Hvis et forlik kommer i stand, skal nemnda tilstille begge de kontraherende regjeringer en rapport om saken.

Artikkel 5.

Dersom det har vist seg umulig å bringe i stand et forlik, skal nemnda tilstille begge de kontraherende regjeringer en detaljert rapport som skal inneholde opplysning om hvorvidt, etter dens mening, skade er påført fiskereds-kaper, og om de omstendigheter hvorunder skaden er forvoldt. Rapporten skal videre inneholde en begrunnet redegjørelse for hvorvidt der, etter nemndas mening, foreligger erstatnings-plikt og, i så fall, om størrelsen av erstatningsbeløpet, og hvem som er pliktig til å betale det.

Hvis nemndas to medlemmer på noe punkt i rapporten ikke skulle komme overens, skal uoverensstemmelsen angis i rapporten.

Artikkel 6.

Nemnda skal avslutte sine undersøkelser angående hver enkelt sak uten opphold, og de i artiklene 4 og 5 nevnte rapporter skal som regel tilstilles de to regjeringer ikke senere enn én måned etter den dag da saken ble forelagt for nemnda.

Artikkel 7.

Når en sådan rapport er mottatt av de kontraherende regjeringer, skal disse straks overveie hvorvidt saken foranlediger ytterligere skritt.

Hvis medlemmene av nemnda er enige om at erstatningsplikt foreligger, og hvis den part som har fremsatt kravet, har erklært seg tilfreds med det foreslåtte erstatningsbeløp, skal regjeringen i det land som den annen part tilhører, straks overveie hvilke skritt som bør tas for å oppnå at beløpet blir betalt.

Artikkel 8.

Bestemmelsene i denne overenskomst berører ikke erstatningssøkerens rett til å forfølge sitt krav ved vanlig rettergang. De to regjeringer vil imidlertid etter beste evne søke å oppnå at fiskerne i deres respektive land forelegger sine krav for nemnda, og at de godtar dens anbefalinger.

Artikkel 9.

De to regjeringer skal sørge for at der ikke legges noen hindringer i veien for en rask overføring fra det ene land til det annet land av beløp som måtte bli ytet som erstatning for skade på fiskeredskaper.

Artikkel 10.

Denne overenskomst trer i kraft, fire uker etter undertegningen. Den forblir i kraft inntil seks måneder fra den dag den måtte bli oppsagt av en av de kontraherende regjeringer.

VII.

Overenskomst mellom Norge og Danmark angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper av 14. januar 1952 og trådt i kraft samme dag.

Den norske regjering og den danske regjering som ønsker å istandbringe en ordning til behandling av krav fremsatt av det ene lands fiskere mot fiskere fra det annet land i anledning av skade på fiskeredskaper, er blitt enige om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

Det nedsettes en nemnd i Norge og en nemnd i Danmark. Hver nemnd skal bestå av inntil 6 medlemmer, hvorav halvdelen oppnevnes av den norske regjering og halvdelen av den danske regjering. Hver regjering oppnevner stedfortredere for sine representanter i nemndene. I behandlingen av de saker som innbringes for nemndene deltar i hver sak to av nemndsmedlemmene, ett for hvert land.

Artikkel 2.

Hver nemnd er bemyndiget til i samsvar med følgende bestemmelser å behandle spørsmål om skade, som påstås å være tilføyd fiskeredskaper tilhørende fiskere fra det ene av de to land av fiskere fra det annet land i farvannet nærmest kysten av det land i hvilket nemnda er nedsatt og innenfor et område som i syd begrenses av en linje mellom

Calais og Dover og fra Storbritannias vestkyst til Amerikas Forente Stater langs den femtiende breddegrad.

Hvis både skadevolderen og den skadelidte ønsker dette, kan dog skadespørsmål også behandles av nemnda i det annet land, når praktiske hensyn taler for det. De nemndsmedlemmer, som deltar i sakens behandling avgjør selv om slike hensyn kan anses å være til stede.

Spørsmål om skade som påstås å være tilføyd fiskereds-kaper tilhørende fiskere fra det ene av de to land av fiskere fra det annet land i andre farvann enn de som er nevnt ovenfor i denne artikkel, skal i samsvar med følgende bestemmelser behandles av de to nemndsmedlemmer som er bosatt på det sted i skadevolderens hjemland, som ligger nærmest dennes hjemsted.

Artikkel 3.

Når slik skade som omhandlet i artikkel 2 påstås å være forårsaket, kan såvel enhver av partene i saken som vedkommende myndigheter i hvert land forelegge spørsmålet om denne skade for den nemnd det gjelder gjennom et av nemndas medlemmer.

Foreleggelse for nemnda skal finne sted med minst mulig opphold og klagen skal være bilagt med en detaljert forklaring om de nærmere omstendigheter ved skadevoldelsen samt om mulig en erklæring om skadens størrelse utstedt av en ekspert.

Nemnda skal når klage er mottatt av den, straks underrette den annen part eller de andre parter herom og skal uten opphold undersøke forholdet for å bringe på det rene om kravet er berettiget og hvor stor skaden er.

Artikkel 4.

Når undersøkelsen er avsluttet, skal nemnda uten opphold sette seg i forbindelse med partene i saken og søke å bistå dem med å bringe i stand et forlik.

Hvis et forlik kommer i stand, skal nemnda tilstille begge de kontraherende regjeringer en rapport om saken.

Artikkel 5.

Dersom det viser seg umulig å bringe i stand et forlik, skal nemnda tilstille begge de kontrahende regjeringer en detaljert rapport, som skal inneholde opplysning om, hvorvidt det etter nemndas mening er påført skade på fiskeresskaper og under hvilke omstendigheter skaden er forvoldt. Rapporten skal videre inneholde en begrunnet redegjørelse for, hvorvidt det etter nemndas mening foreligger erstatningsplikt og i bekreftende fall opplysning om erstatningsbeløpets størrelse og om hvem som er pliktig til å betale dette.

Såfremt de medlemmer som deltar i sakens behandling skulle være uenige om et eller flere punkter i rapporten, må opplysning herom anføres i rapporten.

Artikkel 6.

Nemnda skal uten opphold avslutte sine undersøkelser angående hver enkelt sak og de rapporter som er nevnt i artiklene 4 og 5 skal så vidt mulig tilstilles de to regjeringer senest 60 dager etter den dag da saken ble forelagt nemnda.

Artikkel 7.

Når en slik rapport er mottatt av de kontraherende regjeringer skal disse straks overveie, hvorvidt saken foranlediger ytterligere skritt.

Hvis medlemmene av nemnda er enige om at erstatningsplikt foreligger og hvis den part, som har fremsatt kravet, har erklært seg tilfreds med det foreslåtte erstatningsbeløp skal regjeringen i det land som den annen part tilhører straks overveie, hvilke skritt som bør tas for å oppnå at beløpet blir betalt.

Artikkel 8.

Bestemmelsene i denne overenskomst berører ikke partenes rett til å forfølge sine krav ved vanlig rettergang. De to regjeringer vil imidlertid etter beste evne søke å oppnå

at fiskerne i deres respektive land forelegger sine krav for nemnda og at de etterkommer dens anbefalinger.

Artikkel 9.

De to regjeringer skal sørge for at det ikke legges hindringer i veien for en hurtig overføring fra det ene til det annet land av beløp som måtte bli ytet som erstatning for skade på fiskeredskaper.

Artikkel 10.

Nærværende overenskomst trer i kraft ved undertegningen. Den forblir i kraft inntil en måned fra den dag den måtte bli oppsagt av en av de kontraherende regjeringer.